

069. Twaalfde Groot Nederlands Dictee van het Davidsfonds (auteur: Rita Geerts)

Finale voor de cadetten: Een rendez-vous

Mijn buurman is een uitermate talentvolle man. Uren kan hij uitweiden over politiek, kunst en verre exotische landen. Een belezen bolleboos die feilloos de belangrijkste historische feiten in de tijd kan situeren! Bovendien drukt hij zich het liefst uit in een verzorgd Standaardnederlands. Het gebruik van de standaardtaal als communicatie-instrument past natuurlijk perfect bij zo'n geoefend brein. Ook zijn talenkennis is bijzonder uitgebreid. Germaanse en Romaanse talen kennen geen geheimen meer voor hem. Het Zuid-Afrikaans, het Surinaams en een aantal dialecten uit Zuidoost-Azië zijn dan weer zijn minder sterke kanten. Je kan tenslotte niet alles volmaakt leren!

Muziek en dans liggen hem evengoed na aan het hart. Hij luistert graag naar strijkkwartetten, balletmuziek en symfonieën. Zelfs naslagwerken over medische onderwerpen interesseren hem uitermate. Ik heb, eerlijk gezegd, de indruk dat hij een hypochonder is. Hoe verklaar je anders zijn buitenissige belangstelling voor alle denkbare symptomen van alle denkbare ziektes: van artrose of gewrichtsslijtage tot eczeem en chronische bronchitis? Hij tobt voortdurend over zijn gezondheidstoestand en lijdt aan claustrofobie.

Toch maar een saai kereltje, hoor ik jullie meesmuilen. En begeeft zo'n boekenwurm zich weleens op het liefdespad? Waar vindt hij een jongedame die hem in het mysterie van de liefde wil inwijden? Ach, natuurlijk, een juffrouw met een bibliothecaressenbaantje, haha. Of een bankemployee die ook al zo'n Canvasleven leidt. Naar verluidt heeft onze buurman zijn toekomstige eega leren kennen via een... contactadvertentie. Je weet wel, zo een waarin op pathetische wijze eventuele kwaliteiten opgeklopt worden. 'Kokette, hoogopgeleide jonge vrouw van 30 wenst kennismaking met charmante, erudiete heer die houdt van fietsen, lezen, klassieke muziek. Katten geen bezwaar. Zich onthouden indien niet ernstig.'

Enfin, je kan het je al voorstellen. Afspraakje wordt gemaakt op een idyllisch plekje in het dichtstbijzijnde dorp. Hij zal een dahlia in zijn knoopsgat dragen. Zij zal een boeketje lelietjes-van-dalen meenemen. Het eerste contact is al hartroerend. Met knikkende knieën en droge mond staat hij daar. Heeft hij daar zo'n talenknobbel voor ontwikkeld om nu sprakeloos te staan bij zoveel charme die hem zo onvoorzien te beurt valt? De engel voor hem glimlacht hem allerliefst toe. De arme drommel wordt getroffen door een acute aanval van verliefdheid.

De jongedame in kwestie heeft natuurlijk uren van tevoren aan haar opsmuk gewerkt: ze heeft haar zijige haren langdurig geshampood, een smeuïge crème op haar gezicht aangebracht, haar wenkbrauwen heeft ze zorgvuldig geëpileerd, haar handen gemanicuurd. Geen rouwrandjes aan haar nageltjes! Tevreden kijkt ze in de spiegel. Het lijkt geen twijfel dat het resultaat gezien mag worden. De tijd dat ze aan anorexia leed, ligt ver achter haar. Nu squasht ze wekelijks en is ze een fervente fietsster. Zo houdt ze zich jong. Haar huid ziet er nog net zo egaal uit als in haar adolescententijd. Ze trekt een zwart mini-jurkje aan en een bijpassend suède jasje. Een elegante outfit, niet te excentriek, net chic genoeg voor een eerste afspraak, vindt ze. Tja, het vraagt wat extra inspanning: je toekomstig huwelijksgeeluk wordt je niet zomaar in de schoot geworpen!

En nu zit zij hier, aan dit ovale tafeltje in de niet-rokershoek van dit pittoresk etablissementje. Voor haar ligt het boeketje dat een lenteachtig parfum verspreidt. En nu staat hij daar, een knappe, rijzige heer, gefascineerd door het verrukkelijke mevrouwtje voor hem. Maar dat heb ik jullie al verteld. Ze stellen zich aan elkaar voor, zij strekt haar hand naar hem uit. Hij kan het nauwelijks laten er een zoen op te drukken, maar hij kent de regels van de etiquette wel, hoor!

Natuurlijk trakteert hij haar. Wat wil ze drinken? Zo'n multivitaminesapje van lychees, papaja's en ananassen? Of is ze geen gezondheidsfreak en verkiest ze een cappuccino met een cakeje of een chocolaatje? Of zullen we de tiramisu proberen? Of een andere delicatessen? In een zaak als deze moet je geen hotdogs op het menu verwachten!

Wat een gentleman! Hij luistert met ongemene interesse naar haar verhalen. Hij laat haar lekker rebbelen! Dat weet ze bij een man wel te appreciëren! Als zijn voorkomendheid maar geen truc is om bij haar in 't gevlj te komen, bedenkt ze plots.

Dan was haar vorige afspraak wel even anders! Wat een afknapper! Ze herinnert zich die kerel nog levendig: een aanhanger van hardrock die tussendoor Elvis Presley imiteerde. Hij droomde er luidop van ooit nog hoge ogen te gooien in een plaatselijke playbackshow. Nou, in haar ogen was hij allesbehalve een talent! Zelfs de clientèle van het café vond het een gênante vertoning, te oordelen naar de boze blikken die hem toegeworpen werden.

Dergelijke reacties verrasten haar geenszins. Begon hij bovendien nog luchtgitaar te spelen! Niemand die applausde? "Al goed, geen neus voor echt talent", haalde hij zijn schouders op. "En zullen we ze nog eens vol laten doen, hoe-heet-je-ook-alweer? Maar jij betaalt dit keer, dan staan we quitte!" Niet dat ze een kruidje-roer-mij-niet is, maar zich lijdzaam de botheid van zo'n macho laten welgevallen, daar paste ze voor! Gechoqueerd stond ze op en verliet stante pede de zaak, voordat ze in krokodillentranen zou uitbarsten.

Daarvóór was er nog die affaire met zo'n hyperkinetisch type. Wat was zijn beroep alweer? Leraar Nederlands? Nee, het was een opticien. Hij weigerde halsstarrig haar haar drankjes te laten betalen. Eigenlijk had dat haar al een tikje wrevelig gemaakt. Toch had ze een kortstondige vriendschapsband met hem opgebouwd. Ze had een paar keer met hem gesurft, gebadmintond en op spectaculaire wijze gewaterskied. Het bootje was haast gekapseisd. Maar veel verder ging de relatie niet!

Zo was er die keer in dat aardige bistrootje. Hij keek haar even diep in de ogen. Meteen had ze een heuse liefdesscène verwacht, maar hij had haar enkel aangeboden de nieuwste trendy brilmontuurtjes eens te komen passen. Hij zou een prijsje voor haar maken, een vriendendienst, zeg maar. Ja, het werk achtervolgde hem overal, een echte workaholic, zoveel was duidelijk.

Geleidelijk aan was ze hem beu geworden, niet het minst omwille van zijn tics. Als hij nerveus was, bijvoorbeeld, zat hij onafgebroken op zijn nagels te bijten. Op een regenachtige oktoberavond gaf ze hem de bons. Hij moest accepteren dat het frequent gebeurt dat Amors liefdespijlen het gewenste doel missen. Ze had hem dat rustig aan het verstand gebracht. Dat was toch niet meedogenloos van haar? Toch was hij verbouwereerd achtergebleven.

Ze zucht. Nu zit ze hier te nippen van een bedwelmend likeurtje. Haar tafelgenoot bekent net dat hij geen manusje-van-alles is. Nu moet ze hem niet kritiseren, maar enige handvaardigheid stelt ze wel op prijs. Nu ja, mocht hij een goede danser zijn... Hij kijkt haar aan. Dat hij daar niet eerder aan

gedacht heeft! Niet dat hij er obsessieel mee bezig is, maar als hij in een gepassioneerde bui is, waagt hij zich maar al te graag aan een tango of foxtrot! “Mag ik u uitnodigen om samen te gaan dansen? Vanavond? Een Cubaanse salsa of een lambada, misschien?” Ze weifelt geen seconde. Daar heeft ze nu altijd van gedroomd: een heuse danser. Maar moet ze hem er niet op wijzen dat ze vanaf nu best wel getutoyeerd wil worden? Als de taxi er aankomt, zucht ze tevreden: een wolkeloze hemel spant zich uit boven een weids landschap...

Bijkomende proef (voor het scheiden van eventueel ex aequo gerangschikte deelnemers)

In de oorspronkelijke opgave waren 6 gecursiveerde woorden verkeerd gespeld.

1. Mijn man is een fervent bridger. Maar hij beklagt er zich vaak over dat zijn medespelers van die irritante aanwensels hebben om lucht te geven aan hun ongenoegen: korte kuchjes, diepe zuchten, grommende keelgeluiden. En dat doet hem steigeren!
2. Sommigen complotteren dat het een lieve lust is: het nodige blikkenwerk verradt een of andere vooraf afgesproken code. En de scheidsrechter? Die heeft niets in de gaten. En dat is toch beneden alle peil!
3. Dankzij de perfecte accommodatie in het mediterrane vakantieoord kon de paasvakantie beslist geslaagd genoemd worden: een olympisch zwembad met diepblauw water, terrassen met uitzicht op de rustgevende deining van de Middellandse Zee en een uitstekende service.
4. De chef-kok vergastte ons dagelijks op gastronomische verwennerijen. “Wend u tot de directie indien de bediening niet geheel naar wens is”, las ik op een bordje in de hotellobby. Maar zo’n criticaster ben ik niet, hoor!
5. Het aanbod aan begeleide activiteiten was bijzonder uitgebreid: bodypainting, een cursus batikken of oriëntaalse sieraden ontwerpen, of het bespelen van de djembé, je kon je de beginselen van de acupunctuur eigen maken of de leefregels van het boeddhisme enzovoort.